

Sygn. akt III Ca 1710/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 stycznia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Leszek Dąbek

Protokolant Justyna Chojecka

po rozpoznaniu w dniu 25 stycznia 2018 r. w Gliwicach na rozprawie sprawy

z powództwa (...) Banku (...) Spółki Akcyjnej w W.

przeciwko G. S.

o zapłatę

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Rejonowego w Raciborzu

z dnia 27 czerwca 2017 r., sygn. akt I C 1319/16

uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu w Raciborzu do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania odwoławczego.

SSO Leszek Dąbek

Sygn. akt III Ca 1710/17

UZASADNIENIE

Powódka (...) Bank (...) Spółka Akcyjna

w W. żądała zasądzenia od pozwanej G. S. na jej rzecz kwoty 7.292,12zł, ustawowych odsetek od wskazanych kwot oraz zwrotu kosztów procesu.

Uzasadniając żądanie twierdziła, że pozwana nie wywiązała się z zawartej przez strony umowy bankowej.

Pozwana G. S. wniosła o oddalenie powództwa zarzucając,

że nie zawierała z powódką żadnej umowy i nie posiada wobec niej żadnych długów.

Sąd Rejonowy w Raciborzu w wyroku z dnia 27 06 2017r. oddalił powództwo.

W uzasadnieniu wyroku stwierdził, że powódka nie dołączyła do pozwu żadnych dokumentów a nawet nie uwiarygodniła istnienia stosunku zobowiązaniowego między stronami, po czym w konkluzji ocenił, że nie wykazała ona dochodzonych roszczeń i z tej przyczyny uznał powództwo za bezzasadne.

Orzeczenie zaskarżyła **powódka (...) Bank (...) Spółka Akcyjna w W. M. W.**, która wносиła o jego zmianę przez uwzględnienie powództwa oraz zasądzenie na jej rzecz od pozwanej zwrotu kosztów procesu za obie instancje.

Zarzuciła, że przy ferowaniu wyroku naruszono prawo procesowe, regulacje:

- art. 6 k.c. w związku z art. 227 k.p.c. i art. 233 § 1 k.p.c. polegającej

na dowolnej, sprzecznej z zasadami doświadczenia życiowego i wskazaniem wiedzy ocenie materiału dowodowego, przejawiającej się w uznaniu,

że nie wskazała ona żadnych okoliczności wskazujących zasadność oraz wyso-kość roszczenia, podczas gdy wskazane w pozwie dokumenty w postaci wyciągu z ksiąg bankowych oraz wezwań do zapłaty, stanowią dokumenty prywatne, których prawdziwość nie została w żaden sposób zakwestionowana przez pozwaną,

- art. 207 § 3 k.p.c. poprzez ograniczenie się do biernej oceny stanowiska stron

i uniemożliwienie powodowi rozwiązania wątpliwości Sadu pierwszej instancji co do należytego skonkretyzowania twierdzeń faktycznych prezentowanych

w pozwie, tj. odnośnie faktu oraz wysokości pozostałej do spłaty należności

i nie wezwania jej do uzupełnienia braków formalnych w zakresie przedłożenia dokumentów uzasadniających wysokość żądania, w tym umowy.

Sąd okręgowy zważył co następuje:

Sąd pierwszej instancji rozpoznając sprawę trafnie przyjął, że zgodnie

z twierdzeniami pozwu powódka dochodzi od pozwanej roszczeń wynikających

z łączącej strony umowy bankowej, lecz wadliwie rozpoznał sprawę.

Jakkolwiek bowiem słusznie uznał, że wobec zakwestionowania przez pozwaną posiedzeniu rozprawy w dniu 27 06 2017r. zasadności dochodzonych roszczeń oraz zaprzeczenia przez nią twierdzeniom pozwu (k- 29 akt), na powódce zgodnie

z regulacją art. 6 k.c. ciąży obowiązek ich wykazania, to formalnie nie rozpoznał żadnego ze zgłoszonych w pozwie wniosków dowodowych.

Doprowadziło to w konsekwencji do powstania sytuacji procesowej,

w której zachodzi konieczność przeprowadzenia postępowania dowodowego w całości (art. 386 § 4 k.p.c.).

Czyni to apelację uzasadnioną i z mocy przywołanej powyżej regulacji czyniło koniecznym uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Reasumując zaskarżony wyrok jest wadliwy i dlatego apelację powódki jako uzasadnioną uwzględniono orzekając jak w sentencji na mocy regulacji

art. 386 § 4 k.p.c.

Sąd Rejonowy rozpoznając ponownie sprawę rozpozna zgłoszone

przez powódkę wnioski dowodowe a dopuszczone dowody prawidłowo przeprowadzi.

Przed przystąpieniem do ich rozpoznania weźmie przy tym pod uwagę,

iż powódka nie miała obowiązku dołączenia do pozwu oryginałów dokumentów

z których miały zostać przeprowadzone przez Sąd zaoferowane mu dowody (art. 126

§ 1 pkt 3 k.p.c. w związku z art. 187 § 1 k.p.c. rodzi jedynie obowiązek zaoferowania sądowi dowodów).

Ich dopuszczenie i przeprowadzenie uzależnione było bowiem od uznania przytoczonych w pozwie okoliczności za istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 227 k.p.c.), stanowiska pozwanej (zaprzeczenia lub ich przyznania - art. 229 k.p.c. i art. 230 k.p.c.) i w przypadku ich nie dołączenia do pozwu realizacja obowiązku ich przedstawienia sądowi powinna była nastąpić w drodze wydania przez przewodni-czącego przed wyznaczeniem rozprawy stosownego zarządzenia w oparciu o regulację art. 208 § 1 5 k.p.c.

Orzekając w sprawie dokona oceny zebranego w sprawie materiału i poczyni ustalenia faktyczne dotyczące tych okoliczności, bądź też jednoznacznie w uzasadnieniu orzeczenia wypowie się, że czy uznała je za nieudowodnione, a jeżeli tak to w jakim zakresie.

SSO Leszek Dąbek